

M.J. BJUGG.

Freds-Tidningen.
År Adertonhundra-
två. 1803.

*Hälsig lilla fsta. om
förr...*

FREDS-TIDNINGEN,

ÅR ADERTONHUNDRATVÅ.

af

M. J. BJUGG.

*Sällskrifvare och Stads Poet
i Hjo*

ÅBO 1803,

Tryckt hos J. C. FRENCKELL,

För Auktors räkning, och på Dess egen bekostnad.

*I Stad och by vid Bält,
Förkunnas det beslut af Ödets Dom,
Som härnadsfärd inställt,
Från Themsen, Seinen, Wien, Cairo, Rom,
Och Hven när hedars tjäll,
Hos Norra Polens fjäll.*

Af värn Folkkräften styr, 1801

Ett Öfvervälde skådas, 1807

I Fredens Fest förbidad gryt, 1811

För sälla tider bädas, 1814

Högakta Hjeltar till antal,
Så glest af dyrd och lyckans val;
Förlänas seklers vida öcken,
Der deras vandel pryder rymd,
Vid pris och vedersken ej skymd,
I fejden emot flärdens töcken.

— — — — —
Af sista Efterverld,
Bevisas dyrkans gärd,
För tappra Härars bragd
Är sann ådagalagd.
Samtiden den anför.
Erkänsla dem tillhör.

På dyra segrars vädjobana,
För Fosterlandskaps Samfundsfrid,
Tillständigt inför trohetsfana,
De kämpade i vådlig tid.

Förnämlig Ärans Ätteman,
En Jarl som ypperst rådstark är,
Rättvislig vördnad tidigt vann,
Sin härsköld verldsmedborgligt bär.

I omsorg som ett Folk erfar,
För det till heder och försvar,
Han främst sorgfällig vakar,
Ej mödors värf försakar.

Af kallelse till Öfverhetsbefäl,
I dess beskärm om ett allmänligt väl,
Tillstaddes denne Stridens Drott,
Att uti svåraste tillfällen,

För

För Nya och Urqväds Samhällen,
Bevåra sjelfbeståndets lott.

Han lyktat Inhemskt krig och svek,
Samt Tysklands förda bardalek.
Har hämmat Oceaners fejd,
Med drabbning stod i Alpers Nejd.

Uprättat, hos eröfrad Frid,
Förädlings saknade trolé,
Beskyddar öfver Pyramid,
Araber, Morer, Europe,
I städse oförgätlig ängd,
Hvars höga odling fordomtid
Förlorades i skiftens mängd,
Anmantes under ofatt strid,
Af Fransmän, Turkar, Bejer, Britter,
Å de ryktbara fält,
Der äldre lärdom — ännu vitter,
Åbyggnaden anställt,
I ståt är ofördold,
Med tusenårigt våld.

* * *

För vetenskap från Seinens strand,
Förkofras i Egyptens land,
Den Förste Höfdinge förskyllas,
Som der bekom oväldig prisning,
Med en Idrotternas anvisning,
Till framgent gagn ej tål förlisning

Af minnesvård i tempel hyllas,
Ej blott af Africanerne.
och de som bo i Tullarne.

Omsider Tidning lifvade
Det lugn sin styrsel bød,
För Mensklighetens stöd,
Beherrska alla zoners sköt,
Som ohäll förut ineslöt,
Till härnader derfrån;
Mot dem i Majestät,
I krossadt hindern stig och skingrad dimmas fjät,
Beskärts NAPOLEON.

Ej någonsin för detta Namn,
Bestämmelse i inskränckt hamn,
Omvärfd af dystra grafvens famn,
Blir föremål, tilldeladt
Med dem der falt och felt,
Påiktades osäjligh dygd,
Af Ophirs malm i runans skygd,
Beroende å sylla,
Den snart förvittra skall,
När ålagd pligt uppfylla,
Ej öds af tidens svall.

* \ *

Förtjensten led ofall,
Ombytligt lönt och hädd,
Erhöll när Tiberns brädd,

(Vid

(Vid Rhen och Nilens flod)
En dyrbar ärestod,
Som än åt Ädelmod,
Bestyrdes utaf bygd och Stad,
Från Mälarn alt till Trinidad,
Till en som mest afsöndrad grad,
I trakt och atmosfer,
Der Folklag fans ej mer.

Inföding underkufvad var,
Kring Öarna och land,
Med kuster yppa pärlesnar,
Som guld i berg och strömmars sand,
Till grufvas utskyld af demant,
Och skog som hyser elefant.

Inföding underkufvad var,
Der minsta dristighet ett grand,
Befarades af ringa Träl,
Nyss lägenhetens Kung likväl,
Bestraffades med mord och brand.

Der ock Invånare utsett
Härförare, härkomsten ledt
Från Förstar, och om bärgning mån,
Anropte hämdens svärdadån,
Mot de inkräktande Bolagen,
Med obevågna företag,
Bevekte Ordningen för dagen,

Att

Att skaffa vedergällningslag,
Ej enligt: som Utplånad Stam,
En bojas öfverfall förnam.

Der senast sig den Sällhetsfakla tändt,
Bör sprida till de Obekanta Fränder,
Uti berörde Svartas flera länder,
En båtnad att försona intrång händt,
Enär å fjärden dit från Hvitass stränder,
Tillförene ett tvång anländt,
Som skönjes varda återvändt,
I det en Härold redan sänd,
Bebådar värdig Ätt
Tillbörlig Fäders rätt,
Varaktigt hittills var afhänd,
Fast vissast icke af Klimatens brist,
Samt mehn bland dessa Folkeflag,
För hvilka ingäldslustnans hot och list
Bortskansa aktning och behag.

Af uppträde Verlden ser,
Växlas tidehvarf.
Frälsning frid och frihet sker,
Ratar ofärds arf.

Till VASAS förefyn i räddning like,
Befriare för ett Stormäktigt Rike,
Förstörde splitets rysliga tillit,

Som

Som splittrat Samband det af Krigarns nit,
Der all beundran öfvergått,
Förnyas och stadfästas fått.

Anförarne högloffligen förmått,
Att dämpa uppror som skärskådats i utbrått,
I den erkända Republik förmån ernått,
Europa sin förening gaf,
För jemvigt intill Jordens Polars,
I örlig stadde land och haf,
När fräjd till stjerneborgens Solars,
Afskiljes ifrån öfrig vårdnad ägnar Mars,
Väckt Freders Stiftare Odödlig BONA PARS.

I välgångs oafbrutna lopp,
Med dryga åldrar då förflutit,
Befrämjades framtida hopp,
Som för evärdeligt beslutit,
I det Urgamla Gallien,
Dervid tillegnades en thron.

* o *

I helgd af Lag, samt Religion
(Förändras ej) omfattas än
Dess Makt den så emellan Flera,
Antvardas att af Ingendera,
Förnäras' värnad dem i Stadgar tydd,
Till säkert enskildt och ett Staters skydd,

För.

Förvånade ur Ödens Natt,
Som trygghet haft åsidosatt.

För Nationers Stridsbanér,
Sig bemedling företer,
Efter största härfärdsrön förärd,
Genom hägnande åhåga,
Den af allas yrkan väldigt närd,
Må nerstörta tvedrägtslåga.

Himlen vill afböja
Förre vappnagny.
Fredsfördrag ej dröja.
Krigsorfaker fly.

Du original af Dummets för!
Här vågar du att skriva för
Den franska Händelsen Publique
Du som i Ditt bet afvogar
Kannellake Väger, men de för
Ett nöt nu till i Politiken

Ar. Kuusokirj ja taide 2.
Bjugg

KANSALLISKIRJASTO-KANSALLISKOKOELMA

120 102 1924

KPL 1

ml

